

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Dubium II. Ob quam causam incurratur, & quem effectum habeat
excommunicatio minor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

8. In Ger-
ocis rep-
publicis
uprā, ne-
s dederat
n est fai-
, id est,
int eam de-
Judicis
n notum
liiquean-
iandus, ne-
dictant
enunciati-
sciatur
arte elpi-
ter se, a-
e, ubiq-
amenta
opus, ut
s est, qu-
etiam
vel per
s morale
que cum
é vitand
que cum
vult om
ad loc
266. di-
é vitand
nia vici
& conser-
Di

Dicqst. n. 411. E contrà Sanch. Avil. Castrop. d. 2 p. 4. n. 9. Burgh. cent. 1. cas. 14. absolute dicunt non esse altero loco vitandum, quia ubi hæc denunciatio non est notoria, ipse non est ibi excommunicatus publicus & denunciatus, ergo non est ibi vitandum. V. dicta n. 144.

§. 11. Postquam quis semel scitur esse de- 183.
nunciatus, semper est vitandum, donec vel per
samam publicam vel per testimonium fide di-
gum probabiliter credatur jam esse absolutus,
ut habetur Cap. Sicut, 39. De sent. excomm.
potestque ipsum excommunicato adhiberi fi-
des, si alias est fide dignus & bona conscientia,
adicit se absolutum, aut exercitè se gerat tan-
quam non excommunicatum, Nav. Henrig. Avila,
Dicqst. n. 406.

D U B I U M II.

189.

Ob quam causam incurritur, & quem effectum ha-
beat excommunicatio minor.

R Esp. Incurritur ob unicam tantum causam, si quis nimis cum excommunicato ma-
jore excommunicatione communicet iis casis,
bus, quibus non licet. Effectus ejus est, privatio-
Sacramentorum perceptionis. V. Laym. lib. 1. tr. 5. p. 2. c. 3. Unde resolues,

I. Cum Jura dicunt, communicantem cum excommunicato incurrire similem excommu-
nicationem, sensus est, quod similiter, id est, verè excommunicetur, licet minore.

II. Propter communicationem cum excom-
municato minore excommunicatione, etiam
nominatum denuntiato, nulla incurritur cen-
sura.

III. Etsi excommunicatus minore excom-
muni-

municatione, recipiendo aliquod Sacramen-
tum non incurrat irregularitatem, graviter u-
men peccat: administrando verò , probabile
est nec venialiter peccare.

IV. Incurritur hæc censura, et si quis propte-
re levitatem materiæ tantum venialiter peccet; y
g. confabulando nominatim excommunicato
quando non licet; secus, si sit veniale proper-
imperfectum usum rationis, quia pena infig-
tur propter actum, qui quantum est ex se, suffi-
cit ad mortale.

V. Et si peccatum veniale possit omitti in con-
fessione, non tamen illud , cui hæc censura ad
annexa, ne Sacramentum in ea recipiatur: Ut
de etiam Confessarii ordinariè prius absolvant
fideles ab omni vinculo excommunicationis
etiam minoris, deinde à peccatis.

VI. Ab hac excommunicatione lata à Ju-
absolvere potest Parochus, & quisquis potest
mortali bus, cùm non sit reservata. An vero
potest absolvere à veniali habente annexam
hanc excommunicationem , possit etiam
ipsa, quidam affirmant, ut Nav. & Tol. alii per-
babilius negant, ut Suar. Kon. quia sicut haec
solutio est distincta à Sacramentali, ita eum
ad eam requiritur distincta jurisdictione , quia
nisiquam conceditur omnibus Sacerdoti-
bus. V. Laym. c. 3.

ADDENDA.

190. Q Uæst. 24. Quid præterea sit hic notandum.
Seqq. §. 1. Sot. Med. Covarr. Tol. Less. 1.
Castrrop. & alii multi apud Mendo diss. 13. q. 6.
cunt administrantem Sacra menta in excommuni-

sicatione minore peccare venialiter , quia est
aliqua irreverentia, non tamen gravis. Vsq. di-
peccare mortaliter, probatque ex Cap. Si cele-
brat De Clerico excommunicato , ubi dicitur,
autem conferendo Ecclesiastica Sacra-
menta : quando autem in Jure dicitur peccat, intelligitur
mortale. Mendo dicit , vel mortaliter vel nullo
modo peccare , si enim est irreverentia, est mor-
alis; si est prohibitio, est gravis: concludit ta-
men cum Nav. Suar. Fill. Diana, Busenb. Krimm n.
1010. aliisque multis nullo modo peccare, Ec-
clesia enim solam receptionem prohibet, unde
in Cap. Si celebret, dicitur talis peccare , non
quia praeceps consert Sacra-
menta, sed quia ce-
lebras, ut sibi ipsi conferat, dum enim celebrat,
conficit & suscipit, hinc mortaliter peccat.

§. 2. An excommunicatus excommunica- 191.
tione minore, sed ignorans vel oblitus excom-
municationis suæ validè recipiat Sacra-
mentum Pœnitentiax, si bona fide accedat , colligi
potest ex dictis I. 6. p. 2. n. 1568. nam licet ne-
gent Hurt. & alii ; probabilitas tamen affirmant
alii cum Bonac. d. 2. q. 3. quia Ecclesia removet
eum à Sacramentis, non irritando, sed tantum
prohibendo eorum receptionem. V. dicenda
num. 200.

§. 3. Communicans cum excommunicato à 192.
Papa, incurrit excommunicationem majorem,
Cap. Significavit , 8. De sent. excomm. Quamvis
autem Pignat. tom. 1. conf. 491. doceat sacram
Congreg. immunitatis 18. Jul. 1628. censuisse lai-
cum, qui alterum laicum percutit in ecclesia, in-
surrere excommunicationem minorem, tamen
de hoc nihil invenio in aliis Auctoribus.

§. 4. Docent communiter Auctores , & insi- 193.
Ddd 2 nuavi

nuavi l. 4. n. 777. ex Cap. Si celebret De Cler. comm. Ministr. quod effectus indirectus excommunicationis minoris sit privatio juris ad Beneficia , cum enim sic excommunicatus prius susceptione Ordinum , Beneficia autem intentione Ecclesiæ tendant ad Ordines , consequenter etiam privatur jure ad electionem collationem vel presentationem pro tali Beneficio, uti probant Decius, Sayr. Covarr. Henq. Cón. Laym. Avila aliique cum Castrop. d. 1. 2. num. 12.

194. §. 5. Peccat mortaliter tam conferens qui recipiens Beneficium in excommunicatione minore , quia violent legem ecclesiasticanam gravi materia , nullam tamen poenam incurunt, uti habet Castrop. n. 20. putantque Cov. Nav. & alii collationem tali excommunicato etiam ipso Jure esse irritam , quia fit performance dignæ & inhabili: è contrâ Felin. Sot. Cón. Laym. & alii cum Castrop. n. 15. Krim. n. 10. probabilius dicunt non esse ipso facto irritata quia Jus expressè dicit esse irritandam seu irritari debere, quod propriè intelligi debet de collatione vel electione , neque persona talis inhabilis quoad valorem acquirendi , sed tantum quoad usum.

195. §. 6. Vasq. Regin. Bon. Avila & alii dicunt hanc irritationem tum tantum esse faciendam quando talis excommunicatus scienter est electus quod expressè habeatur in Jure , si scienter contrâ Suar. Cón. & alii dicunt irritationem non posse, sive scienter, sive ignoranter sit facta, putant enim particulam illam scienter factam hunc sensum, quod irritatio fieri debet, quamvis scienter elegissent, absolutè volentes,

De Clericis
Electus excom-
municatus ad Ben-
eficiis privatis
utem excep-
tione, con-
tationem, alii
tali Bene-
ficiis.
Henricus, d. 2. p.
erens quod
nunciam
difficiliter
nam in-
teque Com-
municato
personam
Sot. C. C. C.
im. n. 212
cto irra-
m seu in-
ebet de
sona talis
di, sed
dicunt ha-
dam, que
st electus
t scien-
tationem
r fit fa-
tenter fa-
beat, que
ntes, in-

leat non obstante tali excommunicatione : sed
Laym. & alii cum Castrop. n. 19. & Krim. n. 2023.
probabiliter dicunt irritationem tum tantum
esse faciendam, quando electio facta est excom-
municato suæ excommunicationis conscientia,
quamvis l. 4. n. 777. insinuaverim etiam tum esse
irritandam, si soli conferentes hoc sciverint:
Ratio est, quia, si ipse scivit, verum est, quod
scienter sit electus, si autem ipse nesciverit se ex-
communicatum, quamvis electores vel confe-
rentes id sciverint, electio vel collatio defendi
potest, quia ignorantia eum excusat, ut possit
fusciere Sacra menta, ergo etiam ut possit fusci-
ere Beneficium in ordine ad Sacra menta.

D U B I U M III.

196.

Quos effectus habeat excommunicatio major.

R Esp. Habet duplices, Mediatos & Immediatos. Mediati sive remoti sunt hi.

I. Irregularitas, quam excommunicatus incurrit, exercendo actum alicujus Ordinis.

II. Si excommunicatus toto anno in excommunicatione contumaciter persistat, & ut Jura loquuntur, insordescat, sit suspectus de heretice, & contra eum, ut tales, procedi potest ex Trid. sess. 25. cap. 3. ideoque si crimen grave & Beneficii privatione dignum commisit, privandus est Beneficio: immo etsi crimen non sit adeo grave, si tamen ad heresim suspicionem purgandam citetur, tanquam hereticus privari debet, Bonac. d. 2. q. 2 p. ult. ex Rebuff. Dian. Navar. &c.

Immediati effectus sunt sequentes:

I. Privata susceptione & usu passivo Sacramentorum; unde nullus excommunicatus sive tolere.

D d d 3